

במני:

אל"מ דניאל פרידמן, - שופט

המערערים:

1. כיפאח ו עג'ורי ת.ז.

2. אינת'יצאר עג'ורי ת.ז.

שניהם באמצעות עוה"ד תמר פלג, עו"ד דן יקיר ועו"ד יוסי וולפסון

המשיב:

מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון

באמצעות התובע הצבאי סרן מוריס הירש

תאריך הישיבה:

24 פברואר 2004 ב' באדר תשס"ד

החלטת הוועדה

1. ביום 12 פברואר 2004 מינה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים באיו"ש ובאזח"ע את הוועדה הרביעית לדון בערעורם של המערערים על צווי תיחום מקום מגורים, שהוצאו לגביהם על ידי מפקד כוחות צה"ל, בתחילת חודש אוגוסט 2002, ואשר לפיהם נצטוו המערערים להתגורר במשך שנתיים באזור רצועת עזה.
2. הצו המקורי כנגד המערער הוצא ביום 1.8.02 והצו כנגד המערערת - ביום 4.8.02.
- א. ביום 12.8.02 המליצו הוועדות שדנו בעניינם של המערערים בפני מפקד האזור, לאשר את צווי תיחום מקום המגורים למשך שנתיים כפי שניתן על ידו והוא עשה כן.
- ב. על החלטה זו עתרו המערערים לבית המשפט הגבוה לצדק (בג"צ 7015/02 ו-7019/02).
- ג. ביום 3.9.02 אישר בג"צ את החלטת מפקד האזור שהתבססה כאמור על החלטת שתי הוועדות שהמליצו על אישור צו תיחום המגורים למשך שנתיים.

בהחלטת בג"צ זו נקבעו העקרונות והקריטריונים למתן צו תיחום מגודלים.

14. על פי סעיף 86 לצו בדבר הוראות בטחון, כפי נוסחו באותה עת, להלן – "הצו", אמור עניינו של מי שהוצא כנגדו צו תיחום מקום מגורים להידון אחת ל-6 חודשים ואכן עניינם של המערערים נידון שוב בפני וועדת הערעורים השניה.
1. הוועדה השניה המליצה בפני מפקד האזור, להשאיר, בשלב זה, את צווי התיחום על כנם ולבחון אותם שוב בתום 12 חודשים מאז הינתנם.
5. הוועדה, השלישית במספר, אף היא מכוח הוראות סעיף 86 לצו, כפי נוסחו באותה עת, שקלה אף באם יש מקום להשאיר את הצו המקורי על כנו או, שיש מקום לקצר את משך תיחום מקום מגורי המערערים.
6. הוועדה השלישית המליצה ביום 1.9.03, בפני מפקד האזור כי המערערים יוכלו לחזור לבתיהם באיו"ש ביום 31.10.03 אולם סייגה המלצתה זו בכך, שמפקד האזור ישקול בסמוך למועד המיועד לחזרתם של המערערים לבתיהם, באם הצורך החרתעתי הקשור במצב הבטחוני שיהיה באותה עת מצדיק את השארת הצו המקורי על כנו אם לאו.
7. מפקד האזור החליט להותיר את הצו על כנו והודעה כל כך נשלחה לבי"כ המערערים ביום 15.12.03.
8. המערערים עתרו לבג"צ (בג"צ 580/04) כנגד מפקד האזור, אולם מאחר ומועד שמיעת העתירה נקבע למועד סמוך מאוד למועד כינוסח של הוועדה הנוכחית, הודיעו העותרים על מחיקת עתירתם.
9. ב-13.10.03 תוקן הצו בדבר הוראות בטחון (יחודה והשומרון) ובתיקון מס' 88 שונו בין היתר מספר הוראות חמתיחסות לסעיף 86 לצו כמו, למשל, מינוייה של הוועדה על ידי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים באיו"ש ובאזח"ע, (במקום מינויה ע"י מפקד האזור), אפשרות מינוי וועדה בת שופט דן יחיד(במקום הרכב של 3 חברי וועדה), תחלטה באשר לבטול הצו, קיצורו או המשכו, (להבדיל מהמלצה בלבד) ועוד.
10. יצויין כי הח"מ, שמש כיו"ר שלוש הוועדות, שדנו בעניינו של המערער 1 ובשתי הוועדות, שדנו בעניינה של המערערת 2.

11. בשלושת ההחלטות הקודמות, בעניינם של המערערים נקבעו העובדות הרלבנטיות המתייחסות למעשיהם של המערערים ובבג"צ 7015/02 ו-7019/02 נקבעו הקביעות העקרוניות של בית המשפט העליון באשר למתן צו תיחום מגורים, לחוקיותם ובתנאים להפעלתם.

12. לא אחזור על פרוט העובדות שיוחסו למערערים בעת שניתן צו תיחום המגורים באוגוסט 2002 וכן לשיקולים השונים שהנחו את כל שלושת הוועדות ואשר פורטו בהחלטות הקודמות.

דיוני הוועדה הנוכחית

13. הדיון בעניינם של המערערים נקבע ליום 12.2.04.

ביום זה הופיעו: הוועדה, התובע הצבאי ושלושת באי כוח המערערים, אלא שמסיבות שאינן ידועות לוועדה לא עלה בידי גורמי בית המשפט לגרום למעבר המערערים במחסום אל בית המשפט.

14. תוועדה חתכנסה שוב ביום 24.2.04.

בדיון החסוי, טען התובע הצבאי כי מאז דיוני הוועדה השלישית הגיע לדי רשויות הבטחון מידע חדש, אודות פעילות פחעיית מצד המערער 1, ולפיכך, טען התובע, שחרורו עלול לסכן את שלום האזור.

15. אשר למערערת 2, טען התובע, כי לא התקבל כל מידע חדש אודותיה וכי המידע הקיים לגביה נכון לדצמבר 2002, והוא מתייחס לקבלת כספים על ידה מגורמים עוינים בעת שהותה ברצועת עזה; עוד טען התובע כי הקשר בינה ובין אחיה, המערער 1, מצביע גם כן על סיכון לשלום האזור באם יוחלט לקצר את הצו לגביה.

16. במהלך הדיון החסוי, הוצג בפני חומר מודיעיני מסווג, באשר למסוכנותו של המערער 1. מאחר ואין בכוונתי לפרט את העובדות הרלבנטיות, ובכדי לאפשר התחקות אחר העובדות המבססות את החלטתי, ערכתי פרוטוקול חסוי קצר, וכן התמתי על כל דף מדפי המידע, שנמסרו לי לעיון והמצויים בידי רשויות הבטחון.

17. באי כוח המערערים בקשו כי לא אתייחס לשני המערערים כמקשה אחת אלא אתייחס לכל אחד מהם על פי נתוניו האישיים, ולטעמם, די בתקופה של שנה וחצי מאז הועברו המערערים לרצועת עזה, בכדי שהם לא יהוו סיכון בטחוני.

עוד טענו ב"כ המערערים כי העובדה הנטענת על ידי התובע הצבאי כי עד כה הוצאו צווי תיחום מגורים לכ-20 איש נוספים, וכי חלקם כבר אושר על ידי בג"צ, אינה רלבנטית לעניין שבפני וכי עלי לבדוק את נסיבותיהם של המערערים הספציפיים נשוא הערר הנוכחי.

17. באי כוח המערערים התרעמו על כך שנציג השב"כ, המכונה "יורי" לא מסר להם מידע יותר קונקרטי אודות המיוחס למערער 1, מידע, שלסברתם לא היה כל צידוק באי גילוי.

עוד התרעמו ב"כ המערערים, כי החלטת הוועדה השלישית מיום 1.9.03 וכן החלטת מפקד האזור שהיתה אמורה להינתן במחצית אוקטובר 2003, לא הועברו אליהם אלא רק ב-15.12.03 ובכך סוכלה אפשרותם לעתור לבג"צ קודם למועד בו עתרו בפועל. עקב עובדה זו נוצר מצב בו מועד הדיון בבג"צ הפך להיות סמוך מאוד למועד, שנקבע לדיוני הוועדה הנוכחית וכך נתקפתה זכותם של המערערים לבדיקת החלטת מפקד האזור ע"י בג"צ, לאחר שהם חבינו כי במצב דברים זה אין טעם לעמוד על הדיון בעתירה.

18. מחלך הדיון בקשו ב"כ המערערים לעיין בחומר החקירה של מאן דהוא, שהיה מעורב במעשי אחיהם של המערערים, נעצר לאחרונה והוגש כנגדו כתב אישום.

מטרת העיון בחומר המשפטי חיתה לבדוק באם יש בו בכדי לסייע למערערים בטיעונם. ביום 1.3.2003 קבלתי הודעת כי החומר הועבר לידי ב"כ המערערים, וכי אין להם להוסיף דבר על מה שנאמר במהלך דיוני הוועדה.

החלטה

19. מעיון בחומר המודיעיני שנמסר לי על ידי המכונה "יורי", המתייחס למספר מקורות ולמספר נושאים, עולה בברור מעורבותו של המערער 1 בפעילות פתע"ת.

כאמור אין בכוונתי להרחיב את הדיבור אודות המידע שהובא בפני, אולם בכדי להפיט דעתם של באי כוח המערערים, שמידע זה נסתר מעיניהם, ברצוני לציין כי בחנתי היטב את המסמכים ודעתי נחה לחלוטין, כי תחזרתו של המערער, עתה, לאזור יהודה ושומרון, עלולה בדרגת הסתבכות גבוהה ביותר, לסכן את שלום האזור.

20. אם החלטת הוועדה השלישית חיתה לאפשר קיצור צו תיחום המגורים ביחס למערער 1, בכפוף לאיוון הראוי אותו היה על מפקד האזור לעשות במחצית אוקטובר 2003, חרי

שעתה השתנו פני הדברים באופן מהותי, וזאת לנוכח המידע החדש, שהגיע כאמור לאחר דיוני הוועדה השלישית והמתייחס לתקופה האחרונה.

21. **בנסיבות אלה איני מוצא מקום בקיצורו של צו תיחום המגורים בענייניו של פלאח עג'ורי.**

22. אשר למערערת 2, הרי שיש בעובדה כי מאז דצמבר 2002 אין לגביה כל מידע, שיש בו בכדי להצביע על מסוכנות הנובעת ממנה אם תחזור למקום מגוריה, וכן בעובדת חלוף הזמן, בכדי להביא למסקנה שיש מקום לקצר חצו, לאחר שכבר חלפה שנה וחצי מתוך השנתיים שנקצבו לה באוגוסט 2002.

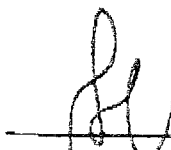
23. אני ער לאלמנט ההרתעה הקיים ביחס לסביבת אלה הגרים באיוויש בשכנות למערערים, אולם יחד עם זאת איני יכול להתעלם מהעובדה כי לאחרונה שוחררו מעל 400 אסירים בטחוניים שפוטים וזאת בטרם סיימו את ריצוי עונשם, ואיני רואה סיבה נראית לעין מדוע אלמנט ההרתעה ימוצה עד תום דווקא עם המערערת אשר כבר ריצתה מעל 3 רבעים מהתקופה שנקצבה לה.

24. הקשר לו טוען התובע הצבאי בין המערערת ובין אחיה המערער, הוא קשר מובנת בין אחים, והוא כנראה חזק עוד יותר עקב הימצאות שניהם במקום זר להם, ונראה לי שלא ניתן לזקוף קשר זה לחובת המערערת.

זאת ועוד, לא מצאתי בחומר החסוי או הגלוי, וכן לא בדברי "יורי" עובדה או טענה המצביעים על כך שהמערערת מסייעת או מעורבת בפעילות הפחעיית המיוחסת לאחיה-המערער.

25. בנסיבות אלה, ובהסתמך על סמכותי על פי סעיף 86 (ו) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה ושומרון) התש"ל – 19780, כפי שתוקן בתיקון מס' 88, מיום 13.10.04, הנני מורה לקצר את צו תיחום המגורים שהוצא כנגד אינתיצאר באומן שתוקפו של הצו יפוג ביום 3.3.2004.

25. החלטתי זו תועבר מיד בפקס לתביעה הצבאית ולבאי כוח המערערים.

דניאל פרידמן, אק"מ

ניתן היום 1 מרץ 2004 בהעדר הצדדים

37018